

Nadprirodzeno

56-0129, Owensboro, KY
(THE SUPERNATURAL)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v októbri 2015.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Zatiaľ čo prosím toto poslucháčstvo, Otče, aby na Teba očakávali, nech sa Tvoj Duch pohybuje nad poslucháčstvom a udelí im jednotlivo to, na čo majú potrebu. A zatiaľ čo zostávame uzavretí vnútri s Tým, ktorý vstal z mŕtvych, prosíme Boha Otca v Mene Ježiša, Jeho Syna, ktorý povedal, „Ak budete o čokoľvek prosiť Otca v Mojom Mene, urobím to.“ A toto nie je mýtus, ani to nie je na ľudskú slávu. To je na Tvoju slávu a aby si vzbudil malé slúžky a malých chlapcov a dievčatá v tejto komunite, ktorí by mohli povedať nemocným a postihnutým, že existuje balzám v Gileáde. Udeľ to, Otče, pre Ježišovo meno.

Zatiaľ čo sedíte so sklonenými hlavami, ak ste nemocní, hľadajte teraz na Neho pre vaše uzdravenie. Ak potrebujete spasenie, hľadajte teraz na Neho, zatiaľ čo zostávame zavretí s Bohom, zaujímalo by ma, či by mohol pastor pokračovať vo vedení modlitby.

Nadprirodzeno (THE SUPERNATURAL)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 29.1.1956 v Owensboro, KY

¹ Ďakujem ti, brat Rogers. Ďakujem vám veľmi pekne. Nech vás Pán žehná, priatelia. Ďakujem vám a na chvíľu si môžete sadnúť. Vždy to spôsobuje, že sa cítim dobre, keď sa cítim vítaný. To je trocha... Sám som Kentačan, viete, a rád počujem niečo, čo robí, že sa cítite vítaní. A tak pekné privítanie v tomto meste a medzi vami, moji kresťanskí priatelia, istotne spôsobuje, že sa voči vám cítim vďačný. A brat Rogers, milujem ho. Bol pre mňa skvelým bratom a ako bol istotne skutočným nástrojom v Božích rukách tu v Owensboro.

² Díval som sa práve na druhú stranu ulice, tam, kde sa chystáte postaviť nový zbor, alebo tam niekde, kde mi o tom dnes ráno hovoril pri raňajkovom stole. A je to skvelé vidieť vás, ako takto postupujete. To skrátka ukazuje, že podporujete správnu vec. A Boží služobník sa snaží, ako najlepšie vie, aby dal Božiemu ľudu to najlepšie, čo môže. Ja by som... Každé zhromaždenie si bude takého pastora vážiť, keď vidíte, čo vaše financie, vaše desiatky, vaše obete, a tak ďalej, ste... On ide priamo do Kráľovstva Božieho, aby urobil Kráľovstvo Božie lepším, vytvára lepšie miesto, nie pre seba, ale pre vás. On má na mysli ovce, pastier vždy má.

³ Kým som nebol v Palestíne, alebo lepšie povedané tam v krajinách orientu, často som sa divil nad podobenstvom v Biblii, lepšie povedané nad podobenstvami Biblie, čo niektoré z nich znamenajú. A vy takmer musíte ísť do orientu, aby ste zistili, čo táto Biblia skutočne znamená. Raz som mal... Sedel som a mnohí z vás kazateľov zo západu ste boli nad tým v rozpakoch a premýšľali ste, „Čo týmto mysleli? Čo znamená toto? A čo znamená tamto?“ A ak niekedy pôjdete do východnej krajiny a uvidíte ich nemeniace sa zvyky, no, potom sa dozviete viac o Biblii. Potom, čo som išiel na východ, sa pre mňa stala novou Knihou.

Napríklad, ako povedal Ježiš, myslím, že v sv. Jánovi 10, myslím. „Ja som dverami do ovčince. Ja som dverami do ovčince.“

Často som sa divil, čo to znamenalo, že On stál pri bráne a prijímal všetkých ľudí, keď vchádzali dnu, alebo som si myslel, že možno tam stál pastier, keď takto prichádzali dnu. To je... Zvykol som o tom takto premýšľať. A azda mnohí z vás mojich bratov a duchovných si myslelo tú istú vec.

⁴ Ale keď ste raz tam, zistíte, že je to inak. Nie je to počítanie oviec, ale sám pastier sa stáva dverami. Tam je ohrada pre dobytok, niečo ako miesto so striedkou na vrchu. A on privedie dnu všetky ovce a dá ich tam dnu, potom ide a líha si do dverí. A ovce, či vlastne vlk nemôže vojsť dnu, alebo ovce vyjsť von bez toho, že by prešli cez pastiera. Pomyslel som si, „Nie je to úžasné?“ Vidíte, On je Dverami do ovčince. Rozumiete? Ku ovciam nemôže prísť nič, ak to pastier nedovolí. A ak máme pri dverách Pastiera, akí bezpeční a šťastní by sme mali byť. Satan sa vás nemôže dotknúť, ak to Pastier nedovolí. A všetko to je na dobré, čokoľvek to len je. Rozumiete, čo tým myslím? A to je... Keď On povedal...

Znovu som si všimol, a pastier... V tejto krajine pastier neznamena príliš mnoho, no, len nejaké starodávne slovo. Ale tam pastier, ó, a ovce... Ľudia žijú pri svojich ovciach. A pastier sa o ne stará.

⁵ Raz, keď som prechádzal cez krajinu, všimol som si na ďalekom východe, taký malý... Ako mali v Indii – pastier prechádzal a viedol svoje ovce, a on... Pomyslel som si na to podobenstvo, tam, kde je povedané, „Moje ovce čujú Mój Hlas. Cudzince nebudú nasledovať.“ No, tá ovca sa narodila pod výchovou tohto pastiera. On pozná ten hlas; nebude nikdy venovať pozornosť akémukoľvek inému hlasu. On sa naučil ten hlas pastiera. Mohol by volať nejaký iný pastier, mohli by robiť, čokoľvek by chceli, ale tam na tom pastierovi je také niečo malé, čo tie ovce rozoznávajú. Vidíte, tak je to s Božími ovcami. Cudzie hlasy, oni – to skrátka neznie správne; oni jednoducho nepôjdu; to je celé. A ak môže byť ovca pokúšaná, ale keď zistí, že to je nesprávny pastier, otočí sa preč.

⁶ A všimol som si, ako ovce nasledujú príklad pastiera. Prechádzajú dole cez ulice, tam, kde sú najužšie ulice z ulíc, ktoré tam vo východných krajinách sú, boli vytvorené v dňoch kočov, keď mali vozy, ktoré jazdili cez ulice a jazdcov na koňoch. A sú veľmi úzke. Veľmi zriedka nájdete také široké, ako sú tam tie stĺpy od seba, veľmi zriedka. Niekedy možno, ó, dvanásť stôp široké [asi 365 cm. – pozn.prekl.], ulice. Mnohé z...

Ohnivom Stípe zostúpil dolu a bol v to ráno trikrát zachytený tým nemeckým fotoaparátom a pohyboval sa cez... Atmosféra sa zmenila. Presne tak.

Škoda, že som na to nemyslel a nevzal som si to so sebou. Bolo to u kresťanských obchodníkov tento mesiac, alebo vlastne pred pár mesiacmi. Čo to je? To je atmosféra. Muži a ženy by mali žiť pod tou atmosférou. Nedostaňte sa von pod nejaký obyčajný existujúci vplyv toho sveta, ale zostaňte pod atmosférou Pána Ježiša.

⁶⁴ Skloníme len na chvíľu svoje hlavy, zatiaľ čo sme v Jeho Prítomnosti, každý muž a žena so sklonenými hlavami, chlapci a dievčatá. Vypnite tú malú páčku, ktorá je umiestnená rovno vo vašej mozgovej bunke, vypustíte všetky tie rozumovania cez vaše uši ako nezmysel. Potom otvorte ten malý ventil, ktorý smeruje dolu do ľudského srdca, do vašej duše. To nerozumuje; to bude veriť. To povie, že Božie Slovo je správne a Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

Som dnes ráno tak vďačný, že je prinesený do vašej prítomnosti, nie historický Mojžiš, nie historický Eliáš, nie historický Boh, ale vzkriesený Boh, Ten, ktorý zomrel. A jediný účel, kvôli ktorému sa tu stal telom, Sám Boh sa stal telom, aby odobral hriech a urobil možným to, aby mohol prísť do ľudského srdca Jeho Svätý Duch. Historický Boh je dnes s vami v Prítomnosti Pána Ježiša. Ak máte potrebu, hovorte teraz ku Nemu, zatiaľ čo sa modlíme.

⁶⁵ Veľký Jehova Bože, ktorý si žil predtým, ako tam bola večnosť, bol si bez otca, bez matky, bez začiatku dní, alebo konca rokov a na stránkach tejto posvätnéj knihy čítame, aké veci si vykonal v dávnych dňoch, ktoré pominuli, a máme tú výsadu žitia v tomto temnom veku, práve tu pri konci sveta a máme tú výsadu vidieť Ťa znova povstať na scéne, žiadne domnienky, žiadna ľudmi vytvorená teológia, žiadna chladná atmosféra pripojenia sa do cirkvi alebo podpisovania papiera, ale žitie v Sláve Shekinah a vplyv vzkrieseného Pána Ježiša, ktorý potvrdzuje, vyplňa Svoje Slovo, prináša do vyplnenia všetko, čo povedal...

Milosrdný Otče, odovzdávam dnes toto poslucháčstvo Tebe, aby si vo Svojej veľkej láskavosti tejto hodiny urobil pre toto poslucháčstvo to, na čo majú potrebu. Spas hriešnika; povolaj odpadlíka naspäť ku pokániu. Uzdrav nemocných; daj prežitie tým, ktorí Ťa potrebujú, Pane, v tom druhu prežitia.

dlhý vrkoč a pomyslel som si, „Biedne malé stvorenie.“ A počul som, ako vzlyká na mojej hrudi ako malé dieťa. Pozdvihol som jej malú hlavu a jej oči vyzerali biele, díval som sa do jej malej tváre, ako sa takto opierala o moju ruku.

⁶² Tam, skrze milosť Božiu, videl som prichádzať videnie. To malé dievčatko, videl som ju ležať v rukách jej matky a jej doktor sa na ňu díval, povedal, že bola slepá od narodenia. Vysoká, chudá matka s blond vlasmi, videl som jej otca, malý, ťažší muž s tmavými vlasmi, videl som, kde boli, a opisoval som to videnie. A matka sedela v obecenstve a otec vzadu medzi tisícmi a tisícmi a tisícmi ľudí, sedel tam vzadu. A keď som sa pozrel späť, povedal som, „No, ja, samozrejme, nemám žiadnu moc.“ Čo to bolo? To bola atmosféra. Shekinah bolo Tým, čo dávalo tú vec.

A ja som sa díval, videl som to dievča, že ide ako tieň, von z tohto dievčatka, ide, kráča pozdĺž so zdvihnutými rukami, obzerá sa dookola a rozpráva a ukazuje na veci. Vedel som, že Boh nebies žil a vládol... modlil som sa za ňu, zdvihol som ju a ona sa na mňa dívala a jej malé oči zízali a trblietali sa. Niečo zamumlala.

A tlmočník sa pozrel dolu; povedal, „Brat Branham, ona môže vidieť.“

Povedal som, „Nechaj si to na chvíľu pre seba.“ Povedal som, „Čo hovorí?“

Povedal, „Pýta sa, aké sú to tam veci?“ To boli svetlá. A keď ten tlmočník... Bola dostatočne blízko svojej matky a počula hlas a zvyšok z nich. A pozrela sa hore a začala nahlas plakať. A jej matka, bola tak rozrušená...

Vplyv, ktorý zasiahol tú budovu; celé to bolo pod nebeským vplyvom. Diabol bol roztrhaný. Vplyv... Jej matka začala kričať a bežala tak rýchlo, že až vybehla zo svojich topánok, odleteli za ňou. Predrala sa na pódium; hodila svoje ruky okolo dieťaťa a to dieťa povedalo, „Ty si moja mama?“ Po prvýkrát, ako ju videla, povedala, „Ó, mama, ty si tak krásna. Ty si tak krásna, mama.“

⁶³ Na ďalšie ráno Všemohúci Boh skrze Svoju neohraničenú moc, keď prišla nemecká cirkev a povedali, „Dokážeme rozumieť a veriť tvojej teológii a tvoje učenie Biblie je nádherné, brat Branham.“ Ale povedali, „To Svetlo, ten Anjel, nedokážeme To rozumieť.“

A mali tam raňajky s asi šesťsto kazateľmi, ktorí sa stretli spolu, a umiestnili tam veľký nemecký fotoaparát, a Duch Svätý v tom istom

Ako v Oslo, v Nórsku, ulice sú tam v starom meste iba asi osem stôp široké [asi 240 cm. – pozn.prekl.]; to je asi 1500 rokov staré a potom zistíte, že oni nemali automobily, ako to je v tomto modernom veku, kde sa vlečú a tlačia cez hlavné cesty. Rozumiete, Náhum ich nazval „široké cesty“ [v ROH preklade Biblie „námestia“ (Náhum 2:4) - pozn.prekl.].

A potom, ako som stál na tej vonkajšej ceste v Chicagu, premýšľal som o tom mnohokrát, ako tie tri a štyri idú bok po boku každým smerom, hlavné cesty. A výškové oddelenie ulíc v strede...?... do miesta. A o niekoľko míľ sa koľajnice takto zdvihnú, aby oddelili vašu dopravu v rôznych časoch večera a v rôznych časoch dňa: Široké cesty. Jeden z týchto pruhov by bol v ich dňoch kompletnou hlavnou cestou.

⁷ Ale ako som videl prechádzať tohto pastiera cez mesto, bolo to ako poplach. Šla tam celá kolóna oviec, ktoré ho nasledovali. No, ľudia z východu vystavujú všetky svoje lahôdky vonku na ulici; dokonca ich mäso a všetko ostatné leží vonku na ulici a všetko ich ovocie a ich produkty ležia rovno na ulici ako... Takto je tu váš obchod; nechávajú svoju veci tam vzadu, ale vy nakupujete rovno z chodníka. A tam nie je žiaden chodník; je to len ulica. Tak všetci kráčajú rovno po ulici, proste rovno dole ulicou, ulicou s dlažbových kociek.

A tu prichádza dolu ulicou pastier, kráča, kráča tadiaľ a za ním kolóna oviec dlhá ako mestský blok. A tie ovce kráčajú popri tých produktoch a veciach a neotočili by sa ani napravo ani naľavo, držali svoje oči na pastierovi, pohybovali sa cez to rovno ďalej. Pomyslel som si, „Ó Bože, čo znamená pastier, nie pozeráť sa vpravo alebo vľavo, nie byť pokúšaný týmto alebo tamtým, ale kráčať v stopách pastiera. Oni chcú nasledovať pastiera.“

⁸ Jedného dňa, keď sme jazdili v malom britskom džípe, som si všimol, že tam bol pastier, ktorý tam mal hore na kopci veľké množstvo zvierat a krmil ich. Oni ich viedli a poskytovali im miesta na pašu. A on tam mal v tom ovce; mal v tom kozy; mal v tom muly, mal ťavy, všetko možné. On ich všetky krmil; všetky sa pásli. A ten pastier na ne dával pozor. Povedal som, „Ó, pastier tu znamená mnoho vecí. Taktiež...?... pastier pasie.“ Ale povedal, „Vieš, je to zvláštne, brat Branham,“ povedal, „keď prichádza večerný čas, sleduj,“ povedal, „všetky tie ovce idú rovno k pastierovi.“ Povedal, „Muly zostanú vonku na pastvisku.“ A povedal, „Ťavy ostanú vonku na pastvisku,“ ale povedal, „a kozy ostanú vonku na pastvisku.“ Ale povedal, „Ovce idú všetky k pastierovi, keď

prichádza večerný čas. Prečo?“ Povedal, „Pretože ovce sú v noci vzaté a držané v bezpečí.“

Povedal som, „Počuj, nehovor tak; spôsobíš, že tu začnem vykrikovať rovno uprostred ulice.“ Rozumiete? Prichádza večerný čas. Mnohí sa pasú na tej istej veci, ale On rozpozná iba ovce. Rozumiete, čo tým myslím? Len ovce, znovuzrodené. „Mnohí sú povolani; málo je vyvolených.“

Ó, dnes Ho milujem, aj vy? Prehovorme teraz k Nemu predtým, ako otvoríme Jeho Slovo.

⁹ Náš Nebeský Otče, prichádzame k Tebe v tento deň sabatu, vonku prší... Mohli by sme to nazvať bezútešným hmlistým počasím, ale ako by mohol farmár posadiť svoje plodiny, ak by sme nemali v túto jar dostatok vlahy? Nenarástlo by tam žiadne jedlo; pôda by bola vysušená; ľudia by zahynuli.

Uvedomujeme si, že toto je ako prežitie Kresťana. Niekedy musíme prechádzať cez hrozné trestanie, potrestanie od Pána, cez mnohé veci, aby nás napravili, nech môžeme byť Kresťanmi, ktorí prinášajú ovocie. Niekedy je potrebné nás orezať, osekať, odobrať preč, vziať niečo z našich rúk. Niekedy si myslíme, „Ó Bože, čo nám to robíš?“ Ale On vie, čo robí. A tak sa modlíme, Otče, aby si dnes orezal každého jedného z nás, od najmenšieho po najväčšieho, pastora. Bože, modlíme sa, aby si orezával každého jedného z nás. Vezmi preč všetko, čo nie je z Teba, Otče. Vezmi preč veci, ktoré nám zabraňujú v tom, aby sme boli Kresťanmi, ktorí prinášajú ovocie. Prichádza ten deň, keď sa bude stmievať. A potom chceme ísť do ovčince. Chceme byť dnes ovcami, Otče. Chceme napredovať rovno v stopách toho Pastiera. On nám dal príklad, povedal, „Neprišiel som konať Svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý Ma poslal.“ Nech by to bol dnes večer náš motív, Bože, aby sme robili vôľu Boha, ktorý nás spasil.

¹⁰ Požehnaj dnes zbor a nedelňé školy po celom svete. A pamätaj na nás, Pane, dnes na toto malé miesto v Owensboro, aby si na nás vylial Svoje požehnania, pretože sme núdzni a hladní a smädní po spravodlivosti. Tvoje zaslúbenie je, „Bude to naplnené.“ Modlíme sa o to v Ježišovom Mene. Amen.

¹¹ V týchto bohoslužbách na návšteve u brata Rogersa, čo je vždy veľkou výsadou, prísť sem a stretnúť sa s bratom Rogersom a s vami, milými svätými ľuďmi, ktorí tu ste, a s ostatnými cirkvami, ktoré sú v Owensboro a mestách naokolo. Naučil som sa toto: Nezáleží na tom, či to je Číňan, Japonec, Kórejčan, Nemec, čokoľvek on je, pokiaľ je

teraz vy, vojaci. Ale toto bol len nemecký vojak a bol poverený a musel to urobiť, aby urobil tento prieskum.

A keď sa dostal tam hore, povedal, „Poobzeral som sa tam, brat Branham; nazeral som ponad kopec a očakával som, že budem v ktorejkoľvek chvíli zastrelený.“ Povedal, „Vieš, čo som objavil?“ Skupinu amerických chlapcov, ktorí boli v tomto guľometnom hniezde s otvorenou Bibliou na svojich kolenách, modlili sa.“ Povedal, „Vedel som, že by tam mohli hodiť ručné granáty, akonáhle tam vypália z tých 88-milimetrových pušiek a vyhodili by ich do vzduchu.“ A tak som vzal svoju pušku, strelil som „bum, bum, bum, bum, bum“ hore do vzduchu, bežal som rýchlo späť, povedal som, 'Neviem, či som ich dostal alebo nie.' A oni presunuli to guľometné hniezdo.“

Prečo? Ak to spôsobí, že vojaci takto cítia jeden s druhým, čo urobí Krv Ježiša Krista, ukončí navždy všetky vojny, keď môžu muži a ženy niekedy vojsť do tej atmosféry a národy do prostredia živého a vzkrieseného Boha.

Ten človek, ktorý so mnou sedel pri kazateľni, potom, ako skončilo zhromaždenie, sme sa spoločne objali. A tam Američan so mnou, bol pár rokov predtým vojakom, pod politickým vplyvom by jeden po druhom strieľali a tu boli navzájom v objatí pod iným vplyvom, ktorý činí mužov, bratov. To je váš vplyv.

⁶¹ V ten večer, keď toto malé nemecké dievčatko, jej malé šaty, jej malá biela tvár. Vôbec som si ju nevšimol, počul som ich kričať. A šiel som a otočil som sa týmto smerom a nikto sa ju nesnažil usmerňovať. V tej krajine museli mať človeka, ktorý by mohol hovoriť ich jazykom, aby im rozdali ich modlitebné karty. A tak, on nebol veľmi dobre vytrénovaný a nechal to malé dievčatko, namiesto toho, aby ju odviezol, on ju len postavil tam hore na pódium. Bola asi tretia alebo štvrtá na pódium. A pozrel som sa a ona bola blízko okraja pódia, ktoré bolo omnoho väčšie ako strop, kráčala pár krokov, aby sa ku tomu dostala.

A keď som sa pozrel, ona bola... Natiahol som sa a takto som ju chytil a tmočník ku nej začal hovoriť. A ona niečo mumlala. Povedala, „Chcem sa stretnúť s mužom, ktorý sa za mňa bude modliť,“ malé slepé stvorenie. A on...

Prekladateľ povedal, „To je on, ten, ktorý ťa drží.“ A pohla svojimi malými rúčkami. Mimochodom, mal som na sebe tento istý oblek, bol mi daný asi pred šiestimi rokmi v Oslo. A tak dala okolo mňa svoje malé rúčky, takto, a položila svoju malú hlavu na moje rameno. Pomyslel som si, „Ako moja malá Becky.“ A pohladil som takto jej malý,

poslucháčstve, musel som to hláskovať, a tak im to hovoriť. Videli ma pracovať. Sedelo tam médium, sedel tam s očami upretými na mne. Povedal, „Prídem dole,“ a povedal, „ja mu ukážem.“ Povedal im v ten deň; hovoril, „Privolám búrku z nebies,“ a povedal, „spôsobím to, aby to roztrhalo toto miesto.“ A hrom burácal, blesk blýskal tak silno, ako len mohol. A tu on prichádza, učinil svoju vyhrážku, napísal ju. Keď som sa tam otáčal... Mňa nezaujímalo to, čo hovoril. A keď som videl prichádzať búrku a ľudia začínali byť nervózni a jeden neustály hluk blýskania takto za ďalším, obzrel som sa naokolo a uvidel som, kde sedel. Povedal som, „Ty diablove dieťa, možno si schopný predvídať zázraky, to je pravda, a odhalil som ťa tu.“ Povedal som, „Biblia povedala, že ako Jambres a Jannes odporovali Mojžišovi, tak budú aj títo, antikrist, máš moc predvídať zázraky, ale bojiš sa dotknúť Božieho nadprirodzena.“ Áno. Povedal som, „Pretože si toto vykonal, zaplatíš za to.“

Tej noci ho vyniesli ako mrzáka. A zatiaľ čo sme tam boli, búrka pokračovala, jednoducho som pokračoval s mojím posolstvom. Stále som vo svojom srdci volal ku Bohu a po chvíli, asi v priebehu desiatich minút, búrka zmizla preč a obloha začala veľmi pekne svietiť. Pán Ježiš... Prečo? Ľudia sa dostali do atmosféry, keď uvideli, ako sa začala pohybovať Sláva Božia.

⁵⁹ V tom čase začali modlitebný rad a boli tam dole a dvíhali ľudí, ktorí prichádzali hore na pódium. A nikdy na toto nezabudnem, ako zdvihli hore na pódium malé dievčatko, vôbec som si ju nevšimol; hovoril som s mojím tlmočníkom, ktorý bol v ten večer veľmi dobrý, Nemec narodený v Amerike. A otočil som sa, povedal som, „Pane, len sa pozri.“ Povedal som, „Hviezdy sú jasné, nikto nie je zranený.“ A povedal som, „Pozri sa na neho, ako sa tam teraz díva dolu, sedí tam s hlavou dolu, takto má ruky.“ Povedal som, „Niečo sa mu stalo.“

A v tom čase, pozrel som sa naokolo a niekto začal kričať a divil som sa, čo sa to deje. A oni dali to malé dievčatko takto vysoko, roztomilé malé nemecké dievčatko, malé vrkoče jej viseli na chrbte... A dovoľte mi povedať vám, my, Američania, zaraďujeme Nemcov a máme zlý odhad. Skutočne znovuzrodené nemecké deti sú práve tak príjemné a milé, ako akékoľvek dieťa, ktoré je kdekolvek.

⁶⁰ Kazateľ mi povedal, hovoril, „Bol som poverený, aby som urobil prieskum,“ a povedal, „vyšiel som na vrch kopca a oni mi povedali, „Život alebo smrť, musíš ísť v každom prípade, aby si zničil guľometné hniezdo.“ A povedal, „Zastavilo to na chvíľu streľbu.“ Objal ma, nemecký kazateľ, ktorý bol nacistom v armáde, nie z oddielu S. S.,

bratom, alebo ona je sestrou, nie je v nich ani trochu rozdiel. Oni sú všetci skrátka ovcami z tej istej ohrady.

Sledoval som to v rôznych národoch po celom svete. Ako komunist... Dostanete sa do komunistickej krajiny, kde som musel byť, musel som mať okolo seba ľudí s puškami, aby držali zástupy stranou a musel som mať ľudí, ktorí boli vojakmi, musel som mať sklonenú hlavu a okolo seba vojakov, aby ma chránili pred zastrelením, až kým ma nedostali niekde na tmavé miesto, kde by ma nemohli vidieť a zastreliť ma, alebo niečo, za kázanie Evanjelia, prinášanie dobrej zvesti a veľkej radosti Pána Ježiša Krista. A potom to je – je to úžasné vedieť, že Ježiš je uprostred toho všetkého práve tak príjemný a dobrý, milý. On je skrátka... Nie je na tom nič znepokojujúce, len prijímanie posolstva.

A dnes je to pre nás výsada, že tu môžeme byť s vami v športovom centre dnes popoludní, alebo lepšie povedané dnes večer na bohoslužbe. Modlíme sa, aby ste si všetci našli miesto. Ak váš vlastný zbor nemá bohoslužbu, no, podte a navštívte nás. A radi by sme urobili všetko, čo môžeme, aby sme vám pomohli zľahčiť bremená, spraviť spoločenstvo trochu lepším miestom na konanie dobrého, trochu ľahším, a ťažším miestom na robenie zlého. To je to, na čo sú tie zhromaždenia určené.

¹² Teda dnes, ako sa práve chystáme na chvíľu hovoriť. Mám veľmi zlý hlas a mám vo svojom srdci predstavu. A dnes ráno na nedeľnej škole som premýšľal, tesne predtým, ako som išiel popoludní kázať... A ak bude dnes Boh chcieť, v toto popoludnie chcem hovoriť na veľmi (alebo lepšie povedané dnes večer), na veľmi výnimočné Písmo, pokiaľ ide o čas, v ktorom žijeme. A verím, že s Božou pomocou, téma, pravdepodobne sa k tomu potom priblížim z odlišného smeru... Prvé, jedno z prvých posolstiev, ktoré som kázal po veľkolepom navštívení Svätého Ducha pred pár týždňami... A premýšľal som, keď sme tu dnes ráno boli spolu, tak, ako malá skupina Kresťanov, že by sme mohli na chvíľu len hovoriť od srdca k srdcu jeden s druhým. A viem, že tam dole v srdci každého človeka je niečo, že túži vidieť to nadprirodzené.

¹³ Tu prednedávnom, sedel som na zhromaždení v Kalifornii, mal som na hlave príčesok a mal som na sebe tmavé okuliare, len aby som si vypočul bratovu teológiu. Pretože oni by ma spoznali, ak by to tak nebolo. Sedel som s ľuďmi hneď vedľa seba; oni ma ani nespoznali. Len tam tak sedím, len sa pozerám, dívam sa dookola, dokonca som ich počul o mne hovoriť. Nevedeli, že som to bol ja, len som tam sedel. A stalo sa mi, že som sedel vedľa muža, ktorý mal obrátený golier. Na pódium tam prišiel kazateľ a ten človek je jeden z mojich obrátených k

Božskému uzdravovaniu. Ale chvíľu kázal, potom šiel späť a komorník mu vymenil oblečenie, keď sa trochu spotil a on prišiel znova späť na pódium. A tento významný človek tam sedel, krútil hlavou a pozrel sa na mňa, povedal, „Či sa takto správa Kristov služobník?“

¹⁴ Povedal som, „Nie som sudcom.“ Povedal som... On povedal... „No,“ povedal som, „myslím, že jeho posolstvo je nádherné.“

Povedal, „Si Kresťan?“

Povedal som, „Áno, som.“

A povedal, „No,“ povedal, „myslíš, že Kristov služobník by mal robiť takéto predstavenie a takto sa prezliekať a správať sa takto?“

A ja som povedal, „No, pozri, podľa mňa má Boh ľudí v rôznych kategóriách, aby chytil ľudí, ktorí žijú v rôznych kategóriách.“

Rozprával o tom, povedal, „No, ten človek má každý rok dve El Doráda.“

Povedal som, „Som veľmi vďačný, že je Boh k nemu tak dobrý.“ Rozumiete? Ale on sa na mňa pozrel trochu podivne a povedal, „Si Kresťan?“

Povedal som, „Som kazateľ.“

Povedal, „Ja sa volám Tak-a-tak.“

A ja som povedal, „Ja sa volám Branham.“

Povedal, „Nie si ten Branham, ktorý sa modlí za chorých?“

Povedal som, „Veru som.“

„Ó,“ povedal, „rozumiem.“

¹⁵ A mohol rozumieť, prečo som sa zastával tohto druhého brata. A povedal, „Pán Branham,“ povedal, „nie si baptista?“

Povedal som, „Bol som. Tak veru.“

Povedal, „Chcem sa ťa niečo opýtať.“ Povedal, „Som istý doktor teológie v určitej cirkvi, no, presbyteriánskej.“ A povedal, „Vieš čo? Tu na tomto západnom pobreží,“ povedal, „my, presbyteriánski ľudia sme mali celé západné pobrežie.“ Povedal, „Mali sme najväčšie zbory a najskvelejšie zhromaždenia zo všetkých cirkví, ktoré sú na západnom pobreží.“ A povedal, „Vieš, čo nás rozlámalo?“

Povedal som, „Nie veru.“

Vošiel dnu a povedal, „Primátor, som Dr. Guggenbuhl z Zúrichu vo Švajčiarsku,“ čo je splnomocnenec, ktorý má celonárodnú známosť a vernosť k národu. Povedal, „A máme tu brata z Ameriky, ktorý sem pre nás prichádza kázať.“ A povedal, „Postavili sme tu vonku pre neho veľkú katedrálu.“ A povedal, „Mali sme to mať na štadióne hore v Hamburgu, ale počasie je príliš daždivé a museli sme to premiestniť sem do Karlsruhe (čo znamená 'Karlovo odpočinok').“ A povedal, „Museli sme ho teraz priviesť sem a on cíti, že by sem mal prísť, a cirkev zamietla naše privilégium dovoliť nášmu bratovi, aby prišiel.“ Povedal, „Mali tam hore Billyho Grahama.“ A povedal, „Jemu dovolili prísť. No, čo je zlé na príchode nášho brata?“

On povedal, „No, myslím, že ak dovolili prísť pánovi Grahamovi, mali by dovoliť prísť i vášmu bratovi.“ A samozrejme, to je riadené Amerikou, viete.

A tak povedal, „No, poviem vám,“ povedal, „oni mu nedovolia prísť.“

⁵⁷ On povedal, „Čo majú proti príchodu vášho kazateľa?“ Povedal, „Čo... Prečo nechcú, aby prišiel?“

Povedal, „Milý pane,“ povedal, „tu je ten dôvod.“ Povedal, „Pretože náš brat sa modlí za nemocných a má výsledky a oni sú proti Božiemu nadprirodzeniu.“

On povedal, „Aké je meno vášho brata?“

Povedal, „Brat Branham.“

On povedal, „Brat Branham,“ povedal, „on sa modlil za moju matku a ona vstala z invalidného kresla vo Virginii.“ Povedal, „Povedzte mu, že je otvorené, nech príde. A nielen to, ale armádny tábor bude rozpustený a prideme.“

Iste, Boh je stále na tróne. Keď cítite vaše vedenie, choďte do toho; dostaňte sa do atmosféry a napredujte smerom, ktorým sa pohybuje. Ak to ide na východ alebo na západ, hýbte sa. A v prvý večer sa tam von dostala skupina komunistov a zhlukovali sa v kríkoch s puškami, aby ma zastrelili, oni hovorili. Keď sme vyšli, nemeckí vojaci, ktorí sľúbili svoju lojalitu, išli naokolo a držali nado mnou svoje ruky, a okolo mňa, až kým som sa nedostal do auta. Jeden takmer dostal môjho syna Billyho predtým, ako sa dostal do auta, fanatik.

⁵⁸ A na ďalší večer, ako som stál v budove, kde sa pohyboval Duch Svätý, nedokázal som ani pomenovať nemecké mená ľuďom v

nemocných a konal zázraky. A oni povedali, že ak by nazvali toho, ktorý prišiel, Jána, povedali, že má diabla, pretože nejedol a nepil, a že Syn človeka je žrác a je priateľom hriešnikov... Múdrost' je ospravedlnená od svojich detí.

A dnes, vidieť, že v ich vlastnej krajine vystúpil Ježiš Kristus ako Ján, ako prorok, ako Ján, Billy Graham kázal pokánie, a potom príde späť v starodávnych kampaniach s uzdravovaním nemocných, prorocťvom a všetkými druhmi znamení a zázrakov, stále to je ten istý bezbožný farizejský duch, ktorý žije rovno v cirkevnej atmosfére namiesto Slávy Shekinah. Amen. Bože, odpusť mi, ak som povedal niečo nesprávne. Rozumiete, čo tým myslím? Oni neveria.

⁵⁵ Presunuli sme sa do Karlsruhe, potom, ako sme mali 50 000 z tých studených formálnych ľudí kľáčiacich pri oltári a odovzdali svoje srdce Bohu a prijali Ducha Svätého. Presunuli sme sa do Karlsruhe a cirkev tam hore rýchlo poslala správu, „Nedovoľte mu tam vystúpiť (Rozumiete?) Nedovoľte to.“ A oni nedokázali nájsť štadióny a podobné veci, a tak sa ľudia dali dokopy a postavili miesto a pokryli niekoľko akrov pôdy a natiahli cez to plátno ako na veľkú katedrálu a v prvú noc sa tam nahrnulo tisíce a tisíce ľudí. Pretože... Napočítali až stoosemdesiat a dvesto autobusov každý večer z Nemecka, z Belgicka a odvšadiaľ naokolo, ktoré prichádzali na zhromaždenie v Zúrichu. A potom sme vybehli tam hore, rýchlo, oni povedali... Dr. Guggenbuhl, ktorý tam bol mojím zástupcom, prišiel tam hore a oni povedali, „Nie, polícia povedala, že on nemôže prísť.“

Povedal, „Mali ste Billyho Grahama, čo s ním?“

„Máme nariadenia od cirkvi, aby sme ho neprijímali.“

A cirkev kontroluje štát, ak ste pod – v Zúrichu a Švajčiarsku, alebo v Nemecku, v jednom alebo druhom. Cirkev a štát sú spolu, cirkev je nad štátom a cirkev a štát sú zjednotené. A tak sme to nemohli urobiť. Dr. Guggenbuhl vyšiel a povedal, „Bože, nemôže to tak byť. Priviedol si brata Branhamu sem hore a on by nemohol prísť, ak by si ho nepriviedol; a tak sa tu musí niečo stať, Bože.“

A ja som odpočíval, povedal som, „Áno, Pán ku mne hovoril, aby som išiel do Nemecka.“

On povedal, „Bože, niečo nie je v poriadku.“

⁵⁶ A vyzeralo to ako žitie v tej atmosfére, nie videnie, nie hlas, ale niečo dole v jeho duši povedalo, „Toto je americká zóna; choď dole k americkému ústrediu (veliteľstvu).“ A šiel tam k primátorovi a primátor...

Povedal, „Prišiel ten kult kresťanskej vedy a rozlámal našu cirkev.“ A povedal, „Teraz prichádza táto letničná skupina a rozlamuje kresťanskú vedu a všetko ostatné.“

Povedal som, „Aha.“ Povedal som, „Doktor, vieš o tom, že vyhladované deti budú jesť z odpadkového koša, ak sú hladné?“

Povedal, „No, myslím, že to je pravda.“

Povedal som, „Ak vy, presbyteriáni, ako si povedal, že ste, ak by ste zostali so Slovom Božím a dávali deťom Chlieb Života, ten kult by ich nikdy nerozlámal.“ Povedal som, „Skrátka ste popustili; to je všetko.“ A povedal som, „Ľudia sú stále ľuďmi a sú – každý človek sa snaží nahliadnuť za oponu. Snaží sa vidieť, odkiaľ prišiel a kam ide. A ak to nevyprodukuje cirkev živého Boha, potom diabol vzbudí nejaké kulty, aby im dal nejaké falošné veci.“ Povedal som, „Preto by ste mali zostať so Slovom Božím; oni by všetci boli presbyteriáni.“ A to je naozaj pravda. A to je to, ako si myslím, že to vo všeobecnosti ľudia cítia.

¹⁶ No, chcem tu prečítať krátky text Písma a možno do toho Pán pridá Svoje požehnania. A tak sledujem čas na svojich hodinkách, pretože viem, že vaše triedy nedeľnej školy čoskoro zakončia a máme niečo ešte po zhromaždení. A myslel som, že by som k vám len hovoril – len na chvíľu od srdca k srdcu dnes ráno v lekcii nedeľnej školy. A zisťujeme, že toto je len na druhej strane odtiaľ, odkiaľ som kázal minulý večer z 2. Kráľom; toto je teraz 2. Kráľom, 5. Počúvajte 4. verš. [2. Kráľom, 5:8 – pozn.prekl.]

A stalo sa, keď počul Elizeus, muž Boží, že izraelský kráľ roztrhol svoje rúcho, poslal ku kráľovi s odkazom: Prečo si roztrhol svoje rúcho? Nože nech príjde ku mne, aby zvedel, že je prorok v Izraelovi.

¹⁷ Takže vec, o ktorej dnes ráno chceme chvíľu hovoriť, je: Nadprirodzeno. Všetci sme hladní po nadprirodzenom. Vy, bratia od metodistov, ste hladní po nadprirodzenom. Mám so sebou metodistického kazateľa, ktorý je hladný a smädný po nadprirodzenom. Vy, baptisti, ste hladní a smädní po nadprirodzenom. Všetci z nich sú. No, bezpochyby, ak je Boh stále Bohom, On je stále nadprirodzený. Veríte tomu? On musí byť.

Takže, snažíme sa Boha umiestniť do nejakého praveku, alebo urobiť z Neho nejakého historického Boha, ale čo dobrého nám dnes urobí historický Boh? Na aký úžitok je Boh Eliáša dnešnému človeku, ak nie je tým istým Bohom? Čo sa o ňom učíte v seminári? No, a ak On

bol iba nejakým historickým faktom a nie je tým istým i dnes, radšej by ste sa mali učiť poľnohospodárstvo alebo niečo také, niečo, čo by niekomu mohlo pomôcť. Je to tak? Bolo by lepšie, ak by ste sa naučili... aby vaše dieťa bolo architektom, namiesto toho, aby bolo kazateľom, ak je On iba historickým Bohom a nie je tým istým i dnes. Čo dobrého urobí Boh Mojžiša, ak On nie je tým istým Bohom i dnes? Len o tom teraz popremýšľajte vo svojej mysli. Sme tak... vždy sa tak veľmi zaujímate o naše prežitia.

¹⁸ Minulý večer mi povedala jedna malá pani, ktorá je v našom strede... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] Kazateľ z istej významnej denominačnej cirkvi... A ja som sa jej opýtal, či jej otec bol niekedy pastorom, a tak podobne?

A ona povedala, „Brat Branham, môj otec mal iba vzdelanie zo základnej školy; preto mu nedovolili kázať vo väčších cirkvách, pretože jeho vzdelanie bolo biedne.“

Možno skvelý Duchom naplnený muž, ale organizácia by ho nepodporila, nezáleží na tom, ako bol naplnený Duchom, kvôli nedostačujúcemu vzdelaniu. Tam minuli Boha. Peter sa ani nedokázal podpísať a on mal kľúče od Kráľovstva Božieho, ktoré mu boli dané od Ježiša Krista. Hľadáme na vzdelanie. Vzdelanie je fajn, ale to sa učí v školách. Cirkev je miesto, kde poznávame Boha a učíme sa od Boha a to je v nadprirodzenom. A Boh je nadprirodzený a ten istý včera, dnes i naveky.

¹⁹ No, chceme vidieť a umiestniť pred naše poslucháčstvo toto, že Boh je stále rovnaký, aký vždy bol. Ľudia sa dostávajú preč od Boha, ale Boh zostáva rovnaký. Jeho povaha, Jeho moc a Jeho túžba je vždy rovnaká po všetky generácie. Nikdy sa to nemení. Je to stále rovnaké. Ľudia sú tými, ktorí odchádzajú od Boha a nie Boh od ľudí. Strácajú svoju vieru. Boh pokrýva všetok priestor, všetko, všade. On je všadeprítomný. Takže je všade a vždy bol všade a vždy bude všade.

²⁰ Ale postoj ľudí je tým, čo prináša výsledky. To je dôvod, prečo na Letnice museli ísť do hornej miestnosti a modliť sa, až kým nezostúpil Duch Svätý, pretože sa dostali na jedno miesto a do jednoty. Atmosféra je tým, čo prináša výsledky. Veríte tomu? Nech každý muž a žena, ktorí sú dnes ráno v tejto budove, chlapec alebo dievča, dostanú preč zo svojej mysle všetko okrem Pána Ježiša a nech veria, že On tu práve teraz stojí prítomný a uvidíte, že sa udeje niečo, čo spôsobí titulky v raňajších novinách. To je pravda. To je atmosféra.

alebo svetským mužom, alebo s kýmkoľvek to je, a stále žiť v tej Sláve Shekinah hovoriac im o milujúcom Bohu, ktorý vstal z mŕtvych.

⁵¹ Pred pár týždňami som bol v Karlsruhe, v Nemecku. Cirkev tam dole, ktorá je nejakou Zwingliho, nie luteráni, ale oni majú... Prišiel som tam. Billy Graham bol minulý večer tam v Zúricu a ja som prišiel na ďalší deň. A moja reklama a Billyho Grahama boli spojené dokopy. Billy Graham má miesto v mojom srdci ako pravdivý služobník Boží. On káže pokánie a robí v tom veľmi dobrú prácu. Boh ho používa; vieme to.

A on bol – mal tam zhromaždenie a v ten deň som sa nedostal do zhromaždenia, hoci som mal pozvanie, aby som prišiel a sedel v lóži. Ale bol som tak unavený a uťahovaný z dlhého letu okolo krajiny cez niekoľko tisíc míľ v lietadle, až som bol vysilený. A vošiel som do izby a vošiel som, aby som si ľahol, šiel som si pospať a bolo už neskoro. Tak som sa natiahol a zapol rádio a počul som ho kázať cez prekladateľa.

⁵² A na ďalšie ráno, keď prišli noviny, uvidel som, aké ohodnotenie dali Billymu Grahamovi. Cirkev zaprela, samotné telo cirkvi, že kedy takú osobu do svojho národa pozvali. A povedali, že on si dal do vlasov manikúru, čo je, alebo si ich navlnil, viete. Ako to voláte? Je to trvalá. Trvalá...?... v jeho vlasoch. A povedali, že keď prišiel na pódium, aby kázal, vyzeral ako zo škatuľky namiesto toho, aby vyzeral ako služobník Boží... Povedali, že nemal ani trochu pokrčené šaty. A povedali, že keď kázal, tak kričal a mával rukami ako fanatický predavač mydla z Ameriky, a povedali, že jeho parfém bol tak silný, že ste ho mohli cítiť na vzdialenosť troch metrov. Kázal na tému Najvyššieho Božstva Pána Ježiša Krista. A vedel som, čo potom čaká mňa, pretože som tam mal byť desať dní.

⁵³ Rozumiete, cirkev v Zúricu a Švajčiarsku a v Nemecku neverí, že Ježiš je Syn Boží. Oni hovoria, že je syn Jozefa, ktorý bol len nazvaný Synom Božím. To rúca samotný základ Kresťanstva. On bol panensky narodený Syn živého Boha. A Billy Graham sa vôbec neodťahoval; kázal to presne tak. Tak veru. A vedel som, že budem nasledovať rovno za ním.

A Boh nám tam na tom bezbožnom mieste dal, na ďalšom zhromaždení, pomysleli by ste si, že tam nastalo milénium, vyzváňanie a zvony na kostoloch, a jednako Billyho Grahama nazvali predavačom mydla a mňa vešťcom. Môžete vedieť, v akom druhu atmosféry žijú.

⁵⁴ Ján vystúpil a kázal pokánie, prikladal sekeru ku koreňu stromu. Neurobil žiaden zázrak. Po ňom prišiel Ježiš, nekázal, ale uzdravoval

vplyvu, ako je to tam pri tomto kráľovi a Námanovi, ktorý bral tomuto izraelskému kráľovi svoj list. Čo to má do činenia s Bohom?

Boh nepríde do cirkvi a nebude sa dívať na tvoj list. On má v nebi Knihu nazvanú Kniha Života. A ak tvoje meno nie je v tejto Knihe Života, si stratený, aj keby si mal list v každej cirkvi na svete. Presne tak. A tvoje meno tam nikdy nebude zapísané, pokiaľ nevojdeš do tej atmosféry, žijúci a milujúci s Bohom. Boh je milujúcim Bohom. On chce byť milovaný. Nemôžeš byť chladný, krutý a ľahostajný a dostať sa niekedy niekam s Bohom. Musíš byť milujúci a láskavý.

⁴⁹ Všimnite si. A táto malá dáma, povedala mu, aby šiel k prorokovi, ale on namiesto toho, aby išiel k prorokovi, išiel ku kráľovi. A kráľ nevedel nič o Božskom uzdravovaní; on nevedel nič o tej určitej veci. No, nevedel, že tam v tom kraji je prorok, ktorý by mohol konať zázraky. Nič o tom nevedel. Hoci mal byť Izraelita, obrezaný, ale vidíte, že jeho atmosféra nebola taká ako Elizeova atmosféra.

A keď dostal tento list, natiahol sa, vzal svoje rúcha a roztrhol ich, povedal, „Či som ja Bohom, aby som mohol oživiť alebo usmrtiť človeka?“ Povedal, „Chcem od vás všetkých (jeho vláda), chcem od vás všetkých, aby ste dávali pozor. Tento človek proti mne vyhľadáva zámienku.“ Rozumiete tomu?

Vidíte, svet, viete, to ich trhá. Vidíte, on nežil pod... Jednako bol podľa vyznania Izraelita. Ale myslel si, že dni zázrakov pominuli. Ó, vďaka Bohu, tam vzadu v pustatine bol starý prorok, ktorý žil s Bohom pod odlišnou atmosférou. Počul o tom, že kráľ roztrhal svoje šaty. Povedal, „Prečo si roztrhal svoje šaty?“ Povedal, „Prečo si ho neposlal sem ku mne?“ On nevedel, či tam v Izraeli bol prorok alebo nie. Kráľ to nevedel.

⁵⁰ Dnes tam je mnoho ľudí, ktorí nevedia, že Ježiš Kristus je stále nažive. Nevedia, že On stále vládne a panuje. Nevedia, že Krv na Golgote pre všetku dostatočnosť... Vidíte, že to dokonca zostalo zaplatené tam na kríži za vaše prestúpenia a pre vaše uzdravenia. Oni nevedia, že to je dnes skutočnosťou. Potrebujeme trochu viac malých slúžok, aby šli po okolí a svedčili o týchto veciach. Nemyslite si to? Dostaňte sa do atmosféry toho.

Nie som vystrašený z toho, čo hovorí svet, pretože kým sa rozprávajú so svetom, sú stále v odlišnej atmosfére. Rozprávate sa s hriešnikom, ale nie ste v jeho atmosfére. A ste v tak slávnej a zaclonenej atmosfére, vtedy je všade okolo vás Sláva Shekinah, a tie opony vám svet zakrývajú. Môžete sa rozprávať so svetskou ženou,

Neverím v robenie si žartov spoza kazateľne, pretože kazateľňa nie je miestom na vtipy. Je to posvätné miesto. Spomeniem niečo, iba kvôli tomuto tu. Pán Bosworth má veľmi dobrý zmysel pre humor a on povedal, „Brat Branham, na dôkaz toho, že to je atmosféra,“ povedal, „mohol by si vziať slepačie vajce a vložiť ho pod šteňa a priviazať ho a ono by vysedelo kurča.“ Rozumiete? Teplota tela toho šteňa je tým, čo by vysedelo to vajce. Ono nemusí byť pod sliepkou; ono môže byť pod šteňatom. Mohlo by byť v inkubátore. To je tá atmosféra.

A atmosféra je tým, čo prináša nadprirodzené a zázraky a moci Božie medzi ľuďmi. Je to atmosféra ľudí. A keď sa ľudia dostanú na miesto, kde rozumujú, premýšľajú, lámajú si hlavu, uvažujú, sú rozrušení a nevedia, kde stoja, polovica z nich ani nie je biblicky vyučovaná, ako môžete očakávať, že atmosféra bude v poriadku? Nemôžete to urobiť; nebude to v poriadku. Musí to byť v jednote, na jednom mieste a nastavení na jeden motív, jednu vec, potom uvidíte, ako sa niečo bude diať.

²¹ Nefunguje to iba takto, ale ak by ste sa na to pozreli vo vedeckom svete. Povedzme, že ste úplne všetci skupinou obchodníkov a budete predávať autá značky Chevrolet, alebo Pontiac, alebo nejaký typ auta. A jeden si vo svojom srdci v skutočnosti myslí, že autá značky Studebaker sú lepšie, a tak ďalej podobne. Dovedte nás všetkých sem dnu a povieme, že najlepšou značkou auta je Buick, a iný povie nejaké iné auto, dovedte nás takto spolu, nikdy by ste nemohli mať ten správny druh stretnutia. Vezmime to v diablovej činnosti...

²² Chodte a... Povedzme, že ideme na tanečnú zábavu. Jeden človek stojí a hovorí, „No, teraz...“ On nevie, či chce tancovať alebo nie. A tamto dievča, ona toto, tamto... A hudba hrá, „Bližšie k Tebe, môj Bože,“ juj, čo to je za atmosféra k tancu. No, to nie je žiaden rozdiel, než to, čo mnohé atmosféry... do zboru idete kvôli službe Bohu, takže to je v takom protiklade. Správne.

Jediná vec, ktorá potom prinesie tú správnu atmosféru k tancu, je zapnúť tanečnú hudbu a všetci myslia na to, aký ohromný čas budú mať pri tanci, a tak ďalej, a budú mať veľký čas nadšenia a radosti. Zahrajte na klavíri, na organe ten správny druh hudby a nech sú všetci v takej atmosfére, že je tam Ježiš Kristus, a On uskutoční všetko, na čo majú potrebu, niečo sa bude diať: atmosféra. Ale to je tá najťažšia vec, ktorá sa má robiť. A to je to, aby sa ľudia dostali do tej atmosféry, atmosféry uctievania, atmosféry veriť.

²³ A to je dôvod, prečo sa niekedy Boží život, ktorý bol povolaný a oddelený, stal fanatickým, alebo bláznivým, alebo záhadným, alebo niečím takým v očiach širokej verejnosti, je to preto, že ste považovaní za... povedal by som neurotickú, alebo pomätenú osobu, je to preto, že ste zmenili miesto svojho prebývania a dostali sa do odlišnej atmosféry. A váš vlastný motív, vaše úmysly sú, aby ste ostali v tej atmosfére. Akákoľvek osoba, ktorá niekedy raz vojde do tej atmosféry, nebude nikdy spokojná nikde inde. A to je dôvod, prečo verím, že by sme naše zbory mali mať pod vedením Svätého Ducha, aby muži a ženy vo svojej práci, a kdekoľvek by boli, aby mali neustále túžbu, a budú ju mať, ak niekedy raz vošli do tej atmosféry.

²⁴ No, tým, že rozprávam v cirkvi Zborov Božích medzi letničnými ľuďmi... No, naučil som sa milovať letničných ľudí; sú to moji bratia a sestry. Ale mnohokrát sa naše vlastné letničné rady obmedzujú tak, že niekedy sa naša atmosféra stáva emóciou namiesto uctievania. A to čoskoro zomrie a členovia sa stanú tým a tamtým. Ale ak by sme niekedy mohli dostať dohromady skupinu ľudí na miesto, kde by bola skutočná atmosféra Svätého Ducha, posvätnosť, úprimnosť a uctievanie a muži a ženy, ktorí tam sedia, sú si vedomí Boha a vedia, že veľkolepá Božia všemohúcnosť je prítomná, pripravená uskutočniť všetko bez jediného tieňa pochybnosti, to bude mať vplyv dokonca na neveriacich, ktorí tu dnes večer sedia. Nikdy nemôžete vojsť do takej atmosféry bez toho, že by sa niečo stalo.

²⁵ Prednedávnom som kázal, tí nahrávači pások... Tí chlapci boli so mnou, vzali kázeň „Skrytý Život Krista,“ ako sa dostať do Krista a ako sú niektorí ľudia raz hore a raz dole, oni nemôžu... To je miesto, ktoré musíte nájsť. Vonkajšie nádvorcia produkovali mannu, iste. Mnohí ľudia žijú rovno na tej manne; jedia tú mannu; ale nežijú tým správnym druhom života. Raz sú hore a raz zase dole; majú vchádzania a vychádzania, a zlé dni a dobré dni. Ale stretli ste ľudí, ktorí absolútne bez ohľadu na to, aké bolo počasie, alebo aké boli podmienky, oni sú po celý čas „hore na streche.“ On našiel to tajomstvo. Našiel atmosféru, aby v nej žil.

²⁶ V Starom zákone, ako bolo to zhromaždenie kŕmené chlebom z neba. Oni žili v troch rôznych atmosférach. V nádvorciach, tam padala manna a Izraeliti jedli mannu. On jedol rovnakú mannu, ako jedli oni na všetkých ostatných miestach, rovnakú mannu. Ale spomeňte si, že vo vnútri tých nádvorí, v arche, bolo pevné miesto, kde oni – tá manna sa nikdy neskazila. Inak sa skazila. Nevydržala by do deviatej hodiny ráno. Oni to vymleli a spravili z toho jedlo, urobili z toho nejaké koláče a jedli

Všimnite si, a on poslať list izraelskému kráľovi. A vyzerá to ako dnes, ak bol v krajine prorok, ak bolo v krajine uzdravovanie, že tí vysoko postavení by to mohli vedieť. Boh nekoná vždy s vysoko postavenými. Sme jednotlivcami v Kráľovstve.

⁴⁷ Raz som s niekým hovoril o polygamii (mnohoženstvo). Povedal som, že v celku by na tom národ bol lepšie, ak by sa praktizovalo mnohoženstvo. Bol by. Sme najvyššie hodnotený národ na svete v rozvodoch, sobášenie a zmiešané manželstvá, sobášenie a zmiešané manželstvá. Pretože sa pokúšame o to, aby ľudia, ktorí sú vonku vo svete, aby sa zhodovali s kresťanskou náukou, a nemôžete vložiť prirodzenosť baránka do prasaťa. Mnohoženstvo by bolo pre neho lepšie. Možno tomu nebudete veriť, ale Boh by sa díval na mnohoženstvo a prepáčil by to oveľa rýchlejšie, než to, čo by On...

No, pamätajte, nehovorte, že verím v mnohoženstvo; neverím v to. Ja... čo Boh povedal... Mojžiš povedal, že... farizeji povedali Ježišovi, hovorili, „Prečo Mojžiš pripustil rozvodový list?“

On povedal, „Urobil to kvôli tvrdosti vášho srdca.“ Áno. Ale od počiatku to tak nebolo, nikdy nebude. Boh to urobil kvôli tvrdosti ich srdca.

Ale v krajinách, kde majú mnohoženstvo, sú rozvodové súdy na ústupe, nízke. Ale tu, kde sa snažíme tvoriť a riadiť túto krajinu ako národ, pretože sme kresťanským národom, ale pomenovanie „kresťanský národ“ ho nerobí kresťanským národom. A nemôžete riadiť svet pomocou pravidiel Božích. Nemôžete. Nemám nič proti hriešnikovmu pitiu. Nemám nič proti hriešnikovmu páchaniu cudzoložstva, nič proti hriešnikovi, ktorý robí toto. Ale to, o čom hovorím, sú ľudia, ktorí by mali byť Kresťanmi, a potom to robia.

Ak chce prasa strčiť svoj rypák do hromady hnoja a celý deň jesť, to je jeho vec, pretože ono je v prvom rade prasaťom. Ale baránok to nerobí. Hriešnik, on je od začiatku prasaťom. Ale potom, keď sa snažíte z prasaťa spraviť baránka, musíte mať obrátenie a on musí vojsť do odlišnej atmosféry. A keď vchádza do tej atmosféry, jeho túžby sa menia a premení sa jeho prirodzenosť. Takýmto spôsobom to dnes funguje.

⁴⁸ A tak ide ku kráľovi a má list. Mám tam pre neho tento list. Nepáči sa mi to. V baptistickej cirkvi teraz ľudia hovoria, „Ktokoľvek chce prísť pomocou vyznania alebo priniesť list, alebo zmeniť list, odstrániť list...“ Vezmú to z jednej cirkvi do druhej. Je v tom asi toľko

⁴³ O čo viac by to dnes ráno malo byť v kresťanskej cirkvi a čo za výzva je to. Nezáleží na tom, čo robia ostatní ľudia a čo robia tí, ktorí vyznávajú Kresťanstvo, my musíme kráčať ako synovia a dcéry Kráľa. Naša morálka by mala byť skvelá. Nikdy by sme sa nemali správať ako ten svet, alebo žiť so svetom. Mali by sme našu odvahu držať vysoko, vediac toto, že sme cudzincami. Nezaujímame sa o svet a o to, čo si myslia. Sme cudzinci, pútnici, hostia. Ale raz pôjdeme domov. Ale v tomto čase sme pútnici.

⁴⁴ Táto mladá dáma bola tiež taký typ. Povedala svojej panej; povedala, „Prialo by som si, keby môj pán, Námán, bol v mojej krajine, pretože tam máme proroka, ktorý by ho mohol uzdraviť z jeho malomocenstva.“ Ó, ako Boh to dieťa použil. Ako to vedela? To je to isté, ako som hovoril minulý večer: Inšpirácia práve z tej atmosféry.

No, všimnite si. To dieťa bolo pod inšpiráciou vedené, aby povedalo tie slová. Nevieime o Eliášovi, že by uzdravil niekedy niekoho iného a možno nikoho iného, nezáleží na tom, za koľkých sa modlil. Ale ona povedala, „Prialo by som si, keby Boh dal, že by môj pán, Námán, bol v mojej krajine, pretože v mojej krajine máme proroka.“

Ó, keby sme to mohli povedať o našich dnešných cirkvách. Prial by som si, keby Boh dal, aby si mohol prísť pod vplyv, pod ktorým žijem ja, a pod ktorým žije moja cirkev, pretože my veríme, že Boh je Uzdravovateľ. Veríme, že Boh je Spasiteľ. Veríme, že Boh dáva Svätého Ducha. Prial by som si, keby Boh dal, že by si žil v mojej krajine.

⁴⁵ Všimnite si rýchlo, keď vošli do takéhoto miesta, kde je predstavené nadprirodzeno, Námán okamžite poslal k svojmu kráľovi. A on napísal list inému kráľovi; povedal, „Istotne, ak sa tam v tej krajine teraz deje takáto veľká vec, kráľ by o tom mal vedieť. Ak je tam v tej krajine prorok, kráľ by o tom mohol vedieť. Iste, tí vysoko postavení by o tom mali vedieť.“ Vidíte, to je stále telesná myseľ.

To malé dievča nikdy nepovedalo slovo o kráľovi; ona hovorila o prorokovi. Amen. Ó, dúfam, že to vidíte. Ó, ona hovorila o prorokovi. Možno nikdy nevidela uzdravený prípad malomocenstva, ale vedela, kde žil niekto, kto bol pod vplyvom tej atmosféry nadprirodzena. Povedala, „Ak tam pôjdeš, niečo sa stane.“

⁴⁶ Ale tu ide kráľ okľukou, či vlastne Námán, ide ku kráľovi. A dnes hľadáte... Hovoríte, „Patrím do cirkvi.“ Ó. To nemá nič spoločné s atmosférou, vôbec nič.

to. A zistili, že predtým, ako zašlo slnko, boli hladní, ak toho nezhrmazdili dostatok.

A to je to, čo sa dnes deje s ľuďmi; oni majú kempové křče. Idú na prebudenecké zhromaždenie a majú ohromný čas. A prvá vec, ktorú o nejaký čas zistíte, predtým, ako by mohlo prísť ďalšie prebudenie, oni sú znova späť vo svete.

²⁷ Istý človek napísal o mne prednedávnym článok, čo je úplne v poriadku; milujem ho. Nehovorím to, aby som bol pokrytec; hovorím to, pretože to je pravda. Johnova cirkev, vy, nazarénski ľudia,... On povedal... Napísal proti Božskému uzdravovaniu. Povedal, „Jeden z ich kľúčových ľudí, pán Branham,“ povedal, „nikdy vo svojom živote som toho človeka nestretol.“ A pomyslieť na rozumnosť človeka, ktorý píše článok o osobe, s ktorou nikdy vo svojom živote nehovoril. To ukazuje, že tam niečo nie je v poriadku. Náš zákon hovorí, „Ako môžeme odsúdiť človeka bez toho, aby sme ho najprv vypočuli.“

Povedal, „Nepoznám toho človeka, nikdy nepočul – nikdy v živote som ho nevidel. Ale prišiel ku mne jeden človek a povedal mi, že sedel... Chcel, aby som sa za neho pomodlil, aby mohol byť uzdravený od problémov s prostatou. A on povedal, 'Raz som bol už uzdravený.' A povedal... Porozprával mi ten príbeh. Povedal, 'Sedel som v zhromaždení,' a povedal, 'vzadu na balkóne.' A povedal, 'Bolo to zhromaždenie brata Branhama.' A povedal, 'Zrazu som začal pociťovať,' že na mňa prichádza divný pocit.' A povedal, 'Potom sa ten muž otočil odtiaľ, kde kázal, a povedal, 'Muž, ktorý sedí tam hore je Ten-a-ten, istý človek z určitého miesta,' a povedal, 'modlí sa, aby bol uzdravený od problémov s prostatou.' A povedal, 'Ak to len teraz prijme a bude tomu veriť, môže ísť domov a byť zdravý.' On povedal, 'Niečo ma zasiahlo; nikdy v živote som necítil nič také.' Povedal, 'A celý rok ma moja prostata neobťažovala, a prišlo to na mňa znova.'“

„Pán cirkev,“ povedal, „či potom nevidíte, že to ukazuje, že pán Branham je falošný? Ak Boh uzdravil človeka, On ho uzdravil do konca života.“ Pomyslel som si, „Pán cirkev,' koľkokrát ste prišli na táborisko Silver Hills a zhromaždili ste všetkých tých Nazarénov a posvätili ich v tomto roku a na ďalší rok posväcujete z nich niektorých ďalších. Možno to od začiatku nemali, tak potom by Boh nebol skutočný.“ Rozumiete?

²⁸ Božské uzdravovanie a posvätenie a moci Božie trvajú dovtedy, kým v tom zotrúva vaša viera. Keď vaša viera zlyhá, potom je vaše prežitie preč. Je to založené takýmto jednoduchým spôsobom na dokončenom diele Krista na Golgote. Ste posvätení tak dlho, ako je

vaše svedectvo v poriadku, tak dlho, ako žijete posvätený život a veríte, že to Boh vás posvätil; ste posvätení, všetko to pripisujete Jeho milosti a Jeho zásluhám. A tak dlho, ako ste prijali uzdravenie a veríte vášmu uzdraveniu, a pokračujete a takto tomu veríte, budete uzdravení tak dlho, ako tomu veríte. A začnete o tom pochybovať...

A vezmite človeka, ktorý tu dnes ráno sedí a ktorý nie je ani trochu chorý, a nech začne vo svojom srdci veriť, že je chorý, oni ho vynesú z budovy. Aká je vaša viera, tak sa vám stane. To nie je kresťanská veda. Nemám na mysli, že myseľ je nad hmotou. Ale vidíte, tá vec, o ktorú ide, to je atmosféra, v ktorej žijete.

²⁹ No, tento človek, o ktorom budeme na chvíľu hovoriť, potom vám chcem vydať svedectvo... Tento muž Eliáš, veľký prorok, bol mužom, ktorý žil v tej ustálenej atmosfére. Bol povolovaný muž od nazarejského narodenia. „Všetky dary a povolania sú bez pokánia.“ To nie je nič, čo by ste mohli urobiť, ako spraviť jeden vlas čiernym alebo bielym; nemôžete pridať jeden lakeť ku vašej postave. Keď sa snažíme napodobniť niečo, čím nás Boh neurobil, potom máme iba telesné napodobeniny. Ak sa snažíme robiť niečo, do čoho nás Boh nepovolal, aby sme to robili, ak to budeme robiť, úplne zlyháme. Ak by sa muž snažil zo seba urobiť ženu, žena zasa muža, ako by ste to urobili?

Stretol som ženu, ktorej mali spraviť chirurgické testy a mala byť prerobená na muža, prerobená na ženu, akokoľvek to bolo, v Taliansku, v Ríme. Tam bola, hanbila sa za to, že je ženou, tak opitá, ako len mohla byť, kráčala hore a dole po uliciach, ó, najhoršia vec na pohľad, akú ste kedy videli.

³⁰ Všimnite si, nemôžete sa urobiť ničím iným od toho, čo Boh určil, aby ste tým boli. Všetko ostatné je falošná napodobenina. A tak, ak je vaše obrátenie iba preto, že sa snažíte za niečo ukryť, alebo sa snažíte urobiť lepšou osobou, odohrávate iba rolu pokrytca. Až kým do vášho života skutočne nepríde Kristus a nepremení vás a neprivedie vás do tej atmosféry, v tom je ten rozdiel. To je ten dôvod, prečo ideme cez tak mnohé rozličné formy a hovoria, že musia vykonať toto. Ježiš povedal, „Ten, kto čuje Moje Slovo a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má Večný Život.“

Nie vytvorená viera, to je absolútne niečo, čo sa stalo, obrátenie srdca, ktoré vás zmenilo a prenieslo do inej sféry. Nepochopení muži, Kresťania, ženy, muži, chlapci a dievčatá, zostali nepochopení, tí, ktorí žijú v tých miestach, pretože to je v protiklade s tým prirodzeným

⁴¹ A tak tam mali to malé dievča. No, chcem vám ukázať moc svedectva dieťaťa, ktoré žilo v národe, alebo možno rodiny, ktorá bola pod vplyvom Boha. Ona milovala svojho pána a svoju pani. A tak, keď videla Námana, pravdepodobne to bol dobrosrdečný, dobromyseľný človek... Pokiaľ vieme, podľa histórie, Elizeus nikdy neuzdravil malomocného človeka. V jeho dni tam vôbec nebol prípad uzdravenia malomocného.

Ale to malé dievča, ktoré vyrastalo a bolo vychované pod vplyvom v Izraeli, aj keď bola cudzinka, správala sa ako veriaca. A tak by sme to mali robiť po celý čas, správať sa tak, nezáleží na tom, aká je naša pozícia, správajme sa ako veriaci, vždy pripravení dať odpoveď o nádeji, ktorá leží vo vás. Rozumiete tomu?

⁴² Pred nejakým časom tu dolu na juhu, Nemci, alebo Holanďania priviedli, holandské kolónie priviedli do Ameriky černochoz z Afriky a predali ich v južných štátoch za otrokov. A stali sa osobným vlastníctvom otrokára. A pracovali v lopote dňa a ich jazvy od bičov a niekedy krutí páni. A boli obťažaní a preč z domova. Mnohokrát nechceli pracovať a oni ich prinútili silou do práce.

A na istej plantáži bol jeden veľký majiteľ, ktorý vlastnil mnoho stoviek otrokov, dvesto alebo tristo otrokov na tejto rozľahlej plantáži. On kupoval a predával otrokov. A raz tadiaľ prechádzal jeden kupec. Povedal, „Rád by som od teba kúpil tamtoho otroka.“ Povedal, „Sledoval som ho, ako sa správa.“ Povedal, „Kráča vyrovnané; nikdy ho nemusíš bičovať.“ Povedal, „On je vždy ochotný a pripravený urobiť čokoľvek.“ Povedal, „Vyzerá, že je udatnou osobou.“ Povedal, „Možno si ho urobil šéfom nad zvyškom z nich.“

On povedal, „Nie, je len otrokom.“

Povedal, „Možno ho trochu lepšie kŕmiš, a to je to, čo spôsobuje, že sa správa odlišne.“

On povedal, „Nie, jedáva s ostatnými.“

Povedal, „Čo spôsobuje, že sa správa odlišne?“ Tu to je, bratia.

On povedal, „Nie, ja sám som sa čudoval, čo spôsobuje, že on má vždy hore bradu, vypnutú hrud', je pripravený v akomkoľvek čase, nikdy nie je zhrbený, nikdy nie je skleslý. Potom som zistil, že on je synom kráľa kmeňa. Hoci je cudzincom, hoci je preč z domova, stále sa tak správa, vediac toto, že je synom kráľa. Udrzuje morálku zvyšku z nich vysoko, lebo vie, že je synom.“

Brat a sestra, naša veľkolepá Amerika a naša veľká ekonomika, ktorú máme, hnije od základov a jedného dňa, vidím to tak, že sa to deje rovno teraz, ona klesne v ruinách. A vy, muži, ktorí ste dnes mladí, vy, mladé ženy, s krásou mladosti, rumenec mladej tváre, nerozum mladého srdca, ale jedného dňa bude plesnivieť tam niekde na cintoríne. Prečo? Pretože všetko smrteľné musí uvoľniť cestu nesmrteľnému. Každý národ musí padnúť, pretože prichádza národ, ktorý nebude ovládaný človekom, ale Kristom. Tieto veci padnú.

³⁸ Izrael padol. A to padá... A práve predtým, ako to padá, povstal tento veľký prorok, ktorý bol medzi ľuďmi fanatikom. Ale on žil v atmosfére, v ktorej bol neustále v Prítomnosti Božej. A slúžil Bohu pomimo, aby bol sám, takmer ako odlúčenec. A dokážem si predstaviť ľudí, ako o ňom hovoria. Viem si ich predstaviť, ako hovoria, „Veríte tej historke o tom, že ho tam hore krmia vtáky? Veríte všetkým tým rozličným veciam?“ Vo dňoch Noeho, „Veríte tej historke o daždi, ako prichádza dolu voda, od toho fanatika?“ Ale on žil pod atmosférou Božou a nie ľudskou.

A potom, keď prišiel čas, bol tam... Prišli Sýrovia a vzali malé dievča do ich národa. A potom ten veľký hlavný veliteľ armády, Biblia povedala, že bol mocným mužom, ale bol malomocný.

³⁹ Vonku v týchto – dnes v tomto svete, rovno tu v Owensboro, v Kentucky, sú tu ľudia, ktorí tu vo vašom meste majú veľký vplyv. Nepoznám ich, ale mesto tejto veľkosti by veľmi ťažko mohlo byť modernou Sodomou bez toho, že by malo vplyvných ľudí. Ale záleží na tom, kde nechajú tento vplyv prebývať, aký druh života to prinesie. Ak to je pod politikou... Pričom nemôžem povedať o nich nič; potrebujeme politikov, a tak ďalej. Ale čímkoľvek on je, ak nechá seba, alebo tento vplyv ležať v správnej atmosfére... On by mal ležať v Prítomnosti Božej.

⁴⁰ Všimnite si, tento Náman bol veľký človek, ale bol malomocný. Dnes je tak mnoho ľudí, až som smutný, že to poviem, že dokonca za kazateľňou, to sú významní ľudia, ale počúvajú na ľudskú teológiu namiesto toho, aby zostávali v Prítomnosti Božej, a stále sú malomocní, „Majú formu pobožnosti, ale zapierajú jej moc.“ Vplyvní rečníci, pôsobiví, ale stále vôbec nevedia, čo to je byť znovu narodený do – alebo veriť v nadprirodzeno a nedokážu tomu porozumieť, až kým nevojdú do Kráľovstva Božieho... On sa to zakaždým bude snažiť zahovoriť skrze rozumovanie. No, on nikdy nežil v tejto atmosfére. Ale človek, ktorý tam raz vstúpi, sa musí stať synom a dcérou Božou, potom je jeho prirodzenosť ako Božia. Verí nadprirodzenému.

kolobehom života medzi ľuďmi tohto sveta. A som si istý, že všetci chceme žiť v tej atmosfére.

³¹ Pozrite, ľudia, ktorí jedli mannu tam vonku na tej zemi, jedli tú istú mannu, ktorú jedol najvyšší kňaz vnútri pod Slávou Shekinah. Ale táto manna sa skazila vonku na zemi, ale tá vo vnútri toho skrytého miesta sa nikdy neskazila. Vydržala dlhé roky. A človek, ktorý tam vstúpil, keď najvyšší kňaz vošiel poza tú oponu, tú oponu, ktorá oddeľovala svätyňu od svätyne svätých, keď tam vošiel, padla za ním opona, ten človek, on... Bolo to dokonca dokázané zvukom. Zostal odrezaný od celého sveta a okolia. Nepoznal tam nič iné okrem života v Prítomnosti Božej.

A muž alebo žena, ktorí niekedy vošli do tej Božej Slávy Shekinah, celý svet za ním zostal odrezaný. Nezáleží na tom, čo hovorí diabol, nevenuješ tomu žiadnu pozornosť. A on (ten človek) žije v odlišnej atmosfére. On žil tam, kde vložili Áronovu palicu. A to nebolo nič iné, než stará mŕtva palica z olivového stromu. Ale keď ju raz vložili do Prítomnosti Božej, to prinieslo to, čím to malo byť od začiatku. Počas jednej noci vypučala, zakvitla a priniesla mandle.

³² Tak isto to je, keď je raz neveriaci alebo hriešnik položený do Prítomnosti Všemohúceho Boha pod vplyvom Ducha Svätého, on sa rovno vtedy stáva novým stvorením. Jeho život začne prinášať ovocie, čerstvé; do vnútra prichádza Život a on prináša to, čím mal byť, syn Boží. Bol odlomený zo stromu, tak bol tou olivovou vetvou. Bol odlomený zo stromu, avšak hriešnici a vlašní členovia cirkvi sa stali suchými palicami s trochou spomienok na to, že niekedy tam v minulosti bol nadprirodzený Boh, ktorý mal život a to bolo tam dávno.

Ale ak veríte a ležíte v Jeho Prítomnosti, to pre vás vyprodukuje to isté. Uvedomíte si, že ste sa narodili ako synovia a dcéry Božie, a budete prinášať ovocie Ducha. Ale vy to nemôžete robiť tam vonku na nádvorciach; musíte to robiť tu dnu, vo vnútri, skrytí.

³³ Človek, ktorý bol vonku na nádvorciach, kráčal za denného svetla. Niektoré dni to bolo takéto, pršalo. V iné dni mohlo svietiť slnko a v noci mohla byť búrka a temnosť. On bol raz hore a raz zase dole. Takto vidíte ľudí. „Ó,“ hovoria, „krmime sa dobrou Božou mannou.“ To je pravda. Ale kde žijú? Žijú tam vonku, jedia ju v atmosfére, v ktorej by ju nemali jesť.

Ďalší človek, on mal iné svetlo, ten, ktorý bol pri oltári. Bolo to osvetlené siedmimi zlatými svietnikmi, v malých lampách. A niekedy tie lampy začali slabšie horieť a začali dymiť, viete, ako to robia lampy,

dymia a zhasínajú. A človek, ktorý prišiel na miesto, kde šiel do cirkvi, preč z nádvorí, preč od vlašných členov cirkvi a vykročil hore, aby žil pekný dobrý život v Kristovi, on je oddelený a veci z... Ale on stále žije pod tými svetlami, ktoré zoslabnú a dymia, umelé svetlo. Ale keď raz vošiel poza tú svätyňu svätých, vkročil do Prítomnosti Božej a spadla za ním opona, tam je miska manny, kde môže jesť každý deň, každú hodinu v týždni. To je miesto, kde žije v Sláve Shekinah, kde sú spojené krídla Cherubov, veľký Ohnivý Stĺp a Shekinah tam odpočinula. A on tam pod Tým žije; nemôže byť ničím iným, než skutočným pravým Kresťanom po celý čas: Atmosféra.

³⁴ Muži a ženy, ktorí tam v tom žijú, sú neporozumení. Rozumiete to? Stávajú sa čudnými. Oni nepočujú veci toho sveta, alebo ak áno, nevenujú im pozornosť. Oni len idú napred. Boh to tam nikdy nedal len tak, pre nič. Boh nikdy neprišiel len nejakou náhodnou cestou. Modlitba nie je „možno“. Modlitba je úprimná vec. Modlitba je rozhovor s Bohom. Modlitba nie je ísť dolu, zavrieť oči a myslieť o vašom praní, alebo o vašej práci, ktorú robíte. Poviete, „Pane, pomôž mne a Johnovi a uzdrav slečnu Jonesovú, a tak ďalej.“ To nie je modlitba. To je opakovanie nejakých slov. Ale modlitba je prísť do atmosféry, kde si uvedomíte, že ste v Prítomnosti Božej, a potom sa tam pohybujete do tej najhlbšej úprimnosti. Najprv poviete malú chválu, „Ó, Jehova, ako Ťa milujem.“ Vidíte to? Potom, po chváliacej modlitbe, potom prichádzate s úprimným srdcom a prosíte.

„Ak zostanete vo Mne,“ nie vyjsť dnes vo svete von spoza opony a behať okolo a snažiť sa dostať večer späť za oponu. „Ak zostanete vo Mne, keď Moje slová zostanú vo vás.“ Inak, ak ste ako Áronova palica, ktorá bola položená do slávy Shekinah ku zlatému vedierku manny, kde ju môžete kedykoľvek jesť, a vaša duša je občerstvená a kvitne a poddáva sa. Pretrvávajúce. „Ak zostanete vo Mne, Moje slová zostanú vo vás, potom si proste, čo chcete, bude vám to dané.“

³⁵ Vidíte tie úpadky cirkvi, letničnej cirkvi, metodistov, baptistov, a všetkých? Je to upadnutie od tej pretrvávajúcej milosti Božej. Dnes večer budete kričať a tleskať rukami, a tancovať v uličkách, hovoriť v jazykoch. To sú dary. Dary nie sú dobré, pokiaľ nezostávajú v sláve Shekinah. Vidíte?

Tie veci sú dobré. Nemám proti nim čo povedať; oni sú z Boha. Kričanie a žehnanie Boha je nádherné. Hovorenie v jazykoch, alebo výklad jazykov, to je to isté, a všetky tieto ostatné veci, dary uzdravovania, prorociev, a všetky tieto veci sú úžasné, ale nie sú na

nič dobré, nie sú plodné, oni nemôžu zo seba vydať to správne, kým nežijete v Prítomnosti Shekinah, atmosféra okolo vás je Božia.

To je ten dôvod, prečo muži a ženy nemajú prístup k týmto veciam, lebo idete tu von a voláte po požehnaní v niečom, čo Boh prekliat, alebo preklínate niečo, čo Boh požehnal. Je to pretrvávajúca Prítomnosť, poznať Božiu vôľu. Potom sa nepozerajte na to, čo o vás povie svet. Je to to, čo si Boh o tom myslí. Potom žijete v Jeho Prítomnosti.

³⁶ Vo dňoch tohto prorocstva, alebo lepšie povedané proroka... Boh nikdy nebol bez hlasu, alebo hovorca, ktorého by na zemi niekde mal. A Eliáš bol Jeho hovorca. A pokiaľ viem, v čase odpadnutia Izraela... Vždy sa stávali chladnými, formálnymi a odpadlíkmi. Pretože to ukazuje, priatelia, že tu nemáme žiadne zostávajúce mesto, ale očakávame na to, ktoré má prísť.

Prednedávnom som stál a díval sa. Zvykol som byť boxer, ako viete, bojovať. Vyhral som pätnásť profesionálnych zápasov (nechválím sa tým, hanbím sa za to), ale pätnásť profesionálnych zápasov bez toho, že by som jeden prehral, deväť z nich boli „knokauty.“ A mám tam svoju fotku, keď som bol v najlepšej forme, svalnatý a na krku mi viseli čierne strapaté vlasy. A díval som sa a pomyslel som si... Moje malé dievčatko prišlo dnu a videla moju fotku v izbe; povedala, „Tati, nevyzeráš tak, ako si zvykol vyzeráť.“ Iste nie.

Lebo tu nemáme zostávajúceho mesta; toto smrteľné telo zaniká. Na miestach, kde mával silné svaly, prichádza staroba, a tam sa začína vkrádať tuk. Pamätám si raz jeden mohutný strom, vedľa ktorého som zvykol stáť, a jeho veľké majestátne vetvy, povedal som, že bude žiť navždy. A dnes je z neho pahýľ.

³⁷ Prednedávnom som stál v Ríme, kde raz vládol svetu. A tam, to veľkolepé mesto sa dnes stalo ničím, ale museli by ste kopať tridsať stôp [asi 9,5 metra – pozn.prekl.] pod zem, aby ste našli jeho ruiny, teraz je jedným z najslabších, zdegradovaných národov na svete. Nie sú ani sebestační.

Stál som v Aténach, v Grécku, kde raz stála iná veľkolepá ríša, a takmer tam nezostal po tej ríši ani len symbol. A stál som v Káhire, v Egypte, kde raz Egypt riadil a ovládal svet, na stolici faraónov, a nezostalo tam nič, len Sfinga a zopár pyramíd, ktoré tam stoja ako pozostatky kedysi veľkolepej celosvetovej ríše.